



Bine ați venit la Castelul de Stat Lednice, care este unul dintre cele mai vizitate monumente din Republica Cehă. Castelul este administrat de Institutul Național al Patrimoniului, Administrația Regională a Patrimoniului din Kroměříž.

Vă rugăm să respectați următoarele reguli:

- Vă rugăm să nu atingeți obiectele expuse, mobilierul și pereții
- Nu vă îndepărtați de grup
- Puteți face fotografii - fără a utiliza bliț, selfie stick și trepied

Informații de bază despre istoria locului:

Prima mențiune istorică a acestei localități datează din anul 1222. Deja la acea vreme, a existat probabil o cetate gotică cu curte, care a fost împrumutată nobilului austriac Sigfrid Sirotek în 1249. La sfârșitul secolului al XIII-lea, liechtenșteinii, originari din Stiria, au devenit proprietarii întregului Lednice și al orașului Mikulov din apropiere, care au dobândit treptat proprietăți funciare de ambele părți ale graniței moraveo-austriece. Au devenit proprietarii Lednice în 1322. Membrii familiei au fost cel mai adesea angajați în servicii militare, iar în Renaștere în afaceri economice. Din a doua jumătate a secolului al XV-lea, În secolul al XIX-lea, membrii familiei au fost, de asemenea, angajați în cele mai înalte funcții provinciale. Încă din secolul al XVI-lea, probabil Hartmann al II-lea al Liechtensteinului, a demolat fortăreața de apă medievală locală și a înlocuit-o cu un castel renascentist. La sfârșitul secolului al XVII-lea, această clădire a fost, de asemenea, demolată și aici a fost construită o reședință barocă cu o grădină mare proiectată arhitectural și o școală de echitație monumentală, proiectată de Jan Bernard Fischer din Erlach, care s-a păstrat doar într-o formă ușor modificată până în prezent. După mijlocul secolului al XVIII-lea, castelul a fost din nou reconstruit, iar în 1815 aripile sale din față, care făceau parte din castelul baroc, au fost îndepărtate. Apariția de astăzi a lui Lednice

A fost reconstruit între 1846 și 1858, când castelul a fost reconstruit în stil neogotic modern. În 1845, proprietarul Lednice, Alois Josef al II-lea al Liechtensteinului (1796-1858), un diplomat care lucra la Londra, l-a însărcinat pe arhitectul vienez Jiří Wingelmüller să-și reconstruiască reședința de vară aici. După moartea timpurie a designerului Wingelmüller, arhitectul său asistent Jan Heidrich a finalizat lucrarea, în întregime în spiritul profesorului său. Mobilierul interior romantic, pe care îl veți vedea în sălile individuale în timpul turului, a fost comandat de compania de mobilă Karl Leistler din Viena. Angajații săi au creat bogăția de sculptură a camerelor reprezentative Lednice în aproximativ

opt ani, conform proiectelor arhitecților menționați mai sus. Cu toate acestea, facilitatea inițială a avut de suferit chiar la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și evenimentele ulterioare asociate cu confiscarea proprietăților din Liechtenstein. O parte din mobilier, inclusiv cele mai rare tablouri, au fost luate de proprietari încă din 1943. Castelul a fost reînființat pe baza decretelor președintelui republicii a fost naționalizat în 1945.

1. Holul de intrare

Al castelului datează din anii 1846-1858, când, în același timp cu reconstrucția clădirii exterioare, sălile reprezentative au fost dotate cu tavane sculptate, lambriuri din lemn și mobilier selectat, pe care îl veți vedea în timpul unui tur al castelului. Instalația vă va atrage și printr-un set de 18 candelabre din alamă, care au fost atârinate în holuri în timpul finalizării modificărilor după 1856. Cele mai multe dintre ele au fost turnate în atelierul metalurgic Hollenstein din Viena. Candelabrul masiv cu trei etaje pe care îl vedeți în fața dumneavoastră este cel mai mare din întregul complex. Are 116 brațe, cântărește 690 kg și este suspendat la o înălțime de 15 m. Acest candelabru, precum și întregul castel, a fost electrificat în 1903 de Siemens. Scara din această cameră este adesea denumită autoportantă – nu este susținută de niciun stâlp sau coloană, este doar ancorată în perete. Deasupra scării autoportante, a fost inițial atârnată o galerie de familie. Din cele 14 portrete originale ale strămoșilor din secolele al XIV-lea până în secolul al XVIII-lea, doar trei au supraviețuit până în prezent: portretul lui Emanuel, Gundakar și Filip Erasmus. În această cameră, avem și o secțiune transversală frumoasă a tuturor etajelor castelului – la parter sunt săli reprezentative, la etajul 1 sunt apartamente private și la etajul 2 sunt camere pentru copii și camere pentru guvernante.

2. Sala de vânătoare

În sala de vânătoare, animalele de pluș au fost așezate pe console din lemn de stejar - două vulturi de mare s-au păstrat până în prezent - păsări care au cuibărit aici din abundență și s-au întors în Moravia de Sud în ultimii ani. De asemenea, puteți vedea capul de lemn al unui ibex și capul unui animal mitic – un unicorn. Cornul de unicorn este dinte de narvalului mamiferelor marine.

3. Camera africană

În camera africană, puteți vedea suveniruri pe care Liechtensteinii le-au adus din călătoriile lor în Africa.

4. Baia

Această baie aparține apartamentului Prințesei Františka (soția lui Alois al II-lea al Liechtensteinului). Vom vizita camerele apartamentului într-o clipă. Baia datează din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Este echipat cu o cadă uriașă (realizată dintr-o singură bucată de marmură și poate conține până la 1 mie de litri). Există, de asemenea, o toaletă cu apă în baie, iar prosoapele originale și sticlele de parfum sunt, de asemenea, unice.

5. Anticameră

Prin fereastră putem vedea o altă scară care leagă parterul de etajele 1 și 2 ale castelului. Am folosit această cameră pentru a prezenta batalioanele excepționale ale Regimentului de husari, comandat de Prințul Johann I al Liechtensteinului și datat în 1801. Sunt rare în principal pentru că au fost păstrate ca o unitate intactă cu un arbore autentic centură de transport. Datorită asemănării ambelor steaguri, avem posibilitatea de a compara

reversul și aversul. Motto-ul de pe banner: Pro Rege et Patria (Pentru rege și țară). Johann I a fost un comandant excelent - a fost faimos în bătăliile împotriva turcilor în tinerețe, mai târziu a luat parte și la războaiele napoleoniene - la care se face referire prin decorația picturală de pe peretele din față al camerei. În colțul camerei există o ușă mică prin care servitorii au alimentat aragazul din camera alăturată. Prin anticameră intrăm în suita prințesei Františka.

6. Salonul albastru

Am intrat în suita prințesei Františka (soția lui Alois al II-lea, reprezentantul Lednice în forma sa actuală), care constă dintr-un total de patru camere. Camera Albastră este un exemplu de salon pentru doamne din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. În dulapul din colț puteți vedea o colecție de porțelan mic de producție Meissen și vieneză. Pe peretele din stânga se află un portret al Prințesei Caroline de Liechtenstein. Patru tablouri mai mici deasupra unei comode bogat încrustate reprezintă: portretele cuplului căsătorit Împăratul Iosif al II-lea și Iosifa de Bavaria, deasupra căroră există o imagine de gen a unei nobile necunoscute la pian, în partea de jos este un portret al lui Františka, care a trăit în aceste camere.

7. Dormitorul

Dormitorul doamnelor este mobilat în principal în stil Empire. Imperiul poate fi recunoscut, de exemplu, după modelele egiptene descrise sau prin referințe la regnul animal – piciorul patului sau noptiera. Patul pare prea scurt pentru unii vizitatori, dar măsoară mai mult de 2 metri. Biroul este o replică a unei piese celebre create de arhitectul Jan Danhauser pentru împărăteasa Sofia de Habsburg. Decorul său floral face parte din designul original, precum și capacele care îl înlocuiesc iarna. Pe noptieră putem

vedea o cruce din sidef cu decor figurativ. Astfel de cruci au fost aduse din Mexic în secolul al XIX-lea. Decorul pictural al camerei este format din guașe autentice pictate de Alois al II-lea. În secolul al XIX-lea, pictura făcea parte din educația și bunele maniere ale membrilor familiilor nobile. Prințesa Františka îi plăcea să brodeze – dovadă în acest sens este perna așezată lângă sobă, pe care a brodat-o singură și este completată de numele și coroana princiară.

8. Salonul chinezesc

În camera chinezească, puteți vedea mobilier oriental – de exemplu, o masă de cusut încrustată cu sidef a fost folosită pentru a depozita obiectele de artizanat ale prințesei Františka.

9. Cabinetul chinezesc

În dulapul chinezesc, s-au păstrat imagini de fundal originale cu teme interesante. Este o pictură pe hârtie chinezească originală, extraordinară prin faptul că folosește o scară neobișnuită pentru Europa printre figurile de oameni, păsări și flori. O cutie de bijuterii și o vază din porțelan chinezesc sunt, de asemenea, valoroase din punct de vedere artistic. Unitatea stilistică este completată de bibelouri orientale și corpuri de iluminat.

10. Sala Cavalerilor

Modelele obișnuite ale podelei sălii cavalerilor au fost proiectate de proiectantul reconstrucției castelului, în timp ce lambriurile pereților au fost proiectate exact în spiritul său de prietenul și elevul său Jan Heidrich. Interiorul acestei încăperi ne oferă o idee perfectă despre sălile romantice, așa cum au fost construite în castelele din Evul Mediu. Atmosfera nu a

fost creată doar de lambriurile din lemn decorate cu ornamente gotice, ci și de colecția de candelabre din Flandra (nu au fost niciodată electrificate pentru a completa atmosfera Evului Mediu) și mai ales de interesanta boltă reticulată locală, care pe scurt imită bolțile clădirilor gotice engleze (spre deosebire de vechile castele, bolta nu este sculptată din piatră, ci a fost creată în forme de calcar zdrobit). De asemenea, armurile individuale expuse aici sunt menite să ne amintească de gloria decolorată a epocii cavalierească, iar în secolul al XIX-lea (în conformitate cu moda romantică) erau o parte integrantă a decorului în spații similare. Singura armură originală din Evul Mediu are pantofi ascuțiți, celelalte piese de armură sunt copii romantice din secolul al XIX-lea. Cufărul cu policromie aurie este, de asemenea, o copie romantică a unui cufăr medieval. Cufărul opus, decorat cu modele de stele și aplicații metalice, este un exemplu de lucrare spaniolă autentică din perioada de după 1500.

Priveliștea de pe ușa oferă cel puțin o scurtă informație despre împrejurimile imediate ale castelului. În momentul în care a fost construit castelul renescentist, lângă acesta a fost înființată și o grădină, care a fost transformată într-un parc baroc generos din anii 1730. La sfârșitul secolului al XVIII-lea, prințul Alois I l-a mărit și l-a reconstruit într-o formă clasicistă și l-a completat cu clădiri romantice: pavilionul chinezesc, casa maură și minaretul, numit și Turnul Turcesc, pe axa principală a castelului. Arhitectul a fost Josef Hardtmuth, iar construcția a avut loc între 1797 și 1802. Subsolul mlăștinos incert a necesitat consolidarea fundațiilor cu 500 de stâlpi de arin și 98 de grătare de stejar. La primul etaj au fost create opt săli decorate cu ornamente arabe. Turnul are trei galerii. Acest turn unic de observație are o înălțime de 59 m și 39 cm, iar construcția sa a costat 1 milion de guldeni. În 1805, prințul Johann I al Liechtensteinului i-a însărcinat pe Petri, directorul economic, și pe Fanti, directorul grădinii, să reconstruiască lunca inundabilă mlăștinoasă a râului Thaya într-un parc natural în stil englezesc. În 1805, prințul Johann I al Liechtensteinului i-a însărcinat pe Petre, directorul economic,

și pe Fanti, directorul grădiniilor, să reconstruiască lunca inundabilă mlăștinoasă a râului Thaya într-un parc natural în stil englezesc.

Până în 1811, iazul a fost excavat, au fost construite 16 insule și Dyje a fost transferat într-o nouă albie a râului din spatele minaretului. Parcul are o suprafață de 156 ha, iar iazul castelului 29 ha. Arhitectul Hardtmuth a fost însărcinat să completeze lucrările generoase de grădină cu clădiri romantice de conace, palate de vară, altare etc. Acest parc natural finalizat din punct de vedere arhitectural se extinde în cadastrul satului Lednice și continuă în direcția Valtice până la granița de stat de astăzi. Axa complexului era drumul care leagă cele două castele (Lednice și Valtice), a căror construcție a început în 1715. Centrul aproximativ al întregii regiuni este format din trei iazuri mari: Hlohovecký, Prostřední și Mlýnský. Întreaga zonă Lednice-Valtice a fost înscrisă pe lista UNESCO în 1996.

Acum vom continua spre camerele în care se află parchetul original. Vă rugăm să mergeți doar pe covoare gri.

11. Sufrageria

Am intrat într-o cameră care a servit drept sufragerie și a fost mobilată în acest scop de designeri. Pe ambele rafturi din colțuri, putem vedea vase din cositor. Masa bogat sculptată în morfologia neogotică a fost completată cu extensii laterale dacă era necesar, iar din setul mare de scaune, al cărui eșantion putem vedea aici, a fost adus un număr corespunzător numărului de meseni. Cum arăta mesele la castel în vremurile istorice poate fi văzut clar în imaginea din dreapta. Ea înfățișează nunta lui Sigismund de Dietrichstein cu frumoasa Barbara de Rothal la Castelul din Viena la 23 iulie 1515, la care au fost prezente cele mai înalte figuri politice ale Europei Centrale: împăratul Maximilian, regele maghiar și ceh Vladislav Jagiellon, copiii săi Anna și Ludovic și alții. La 22 iulie 1515, familiile jagielloniene de Habsburg și-au unit forțele la

Viena, confirmate de logodna viitorului rege ceh Ludwig cu Maria de Habsburg și Anna Jagiellon cu Ferdinand de Habsburg. Pe 25 iulie, a avut loc un turneu al cavalerilor, capturat pe al doua imagine. Oglindă venețiană pe peretele dintre ferestre - sculptorul a imitat stilul baroc atunci când a creat cadrul, pe care l-a folosit adesea pentru a decora motivul sulurilor de acant. Când părăsiți camera, observați mânerile ușilor, care sunt decorate cu inițialele A – Alois II, F – Františka, L – familia Liechtenstein.

12. Salon de conectare

Acum mergem prin salonul de legătură cu biblioteca. Pe parcurs, observați statuia lui Venus din marmură de Carrara, care reprezintă producția sculpturală din secolul al XIX-lea, creată încă sub influența antică. Influența sa asupra artei europene a fost reînviată intens când, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, în timpul săpăturilor aleatorii, au fost descoperite rămășițele orașelor antice Herculaneum și Pompei în Italia. Husele de vase de flori din faianță albă ar fi trebuit să imite produse populare de un fel similar din porțelan oriental alb. Vazele chinezești cu scene de grup și decor în relief au fost un accesoriu de modă popular pentru interioare și, ca atare, au fost achiziționate pe scară largă de clasa bogată. Că nici măcar lorzii din Lednice nu făceau excepție acest lucru este dovedit de marea colecție locală de vase orientale aranjate în holurile instalației castelului.

13. Biblioteca

În afară de tavanul sculptat, ale cărui panouri individuale casetate sunt decorate cu motive sculptate din lemn de tei și stejar și care este primul tavan din lemn din încăperile reprezentative locale, cea mai semnificativă caracteristică a încăperii este scara în spirală. Este realizat din lemn de

stejar, părțile sale individuale sunt lipite între ele și conectate cu știfturi de lemn (fără a folosi cuie, șuruburi etc.). Cu exuberanța sa de decor și eleganța formei, această sculptură este una dintre capodoperele meșterilor artistici din atelierul lui Karel Leistler care lucrează aici. Scara a fost finalizată în 1851. Motivele din regnurile vegetale și animale (șopârlă, pasăre, broască) care decorează baza balustradei cu diferite concepte de scriere de mână indică clar participarea mai multor cioplitori. În dreapta scării se află un altar înaripat din fildeș și lemn de trandafir. În partea centrală este prevăzut cu un arbore genealogic al lui Isus Hristos. Pictura de pe peretele din față a fost pictată la începutul secolului al XVII-lea. clarobscurul îl înfățișează pe Sf. Eustace. Este o copie a unui tablou de Albrecht Dürer din secolul al XVI-lea. Statuia de plumb a Nimfei din fereastra de golf urmărește opera clasicistă de la începutul secolului al XIX-lea. Bibliotecile cu sticlă bogat sculptate sunt elemente stilistice distinctive în camera decorată romantic. Conținutul lor este o parte valoroasă a colecției bibliotecii Lednice. Adăpostește lucrări vizuale de artă plastică, publicate în formate mari din epoca neoromantismului până în perioada de intersecție a celor mai diverse stiluri ale trecutului de-a lungul secolului al XIX-lea, în toate limbile europene. Pe masă vedem coperta Bibliei familiei Lichtenstein. Familia princiară a luat cartea însăși la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și doar această coperta a fost păstrată în castel până în prezent. Portalul de la ieșirea din cameră reprezintă unul dintre cele mai interesante detalii arhitecturale ale interioarelor Lednice. Portalul și ușile sunt elaborate până la cel mai mic detaliu.

14. Sala Turcoaz

O sală numită după culoarea tapetului – turcoaz. Aceste imagini de fundal sunt copii ale originalelor. Tapetul original poate fi văzut deasupra ușii, culoarea sa s-a schimbat în timp. Tavanul sculptat din nuc canadian, cu

bogăția sa de compoziție și certitudinea artistică a efectului său, mărturisește marea imaginație decorativă a creatorului său și măiestria cioplitorilor implicați. Canapeaua este în stilul Stuart. În colțurile camerei, observați grilajele circulare de alamă prin care aer cald era suflat din încăperile de la subsol în holuri. Acest sistem de încălzire a camerei a fost proiectat în jurul anului 1844 de Josef Scheps și a fost construit în vechea pivniță a castelului în timpul renovării neogotice. Vazele orientale de lângă ferestre sunt decorate cu o tehnică specială care imită craquelura gresie veche. Decorul este completat în detaliu prin aurire în aur ducat. Pictura de deasupra șemineului ornamental din marmură franceză recoaptă este o replică de atelier a Sfintei Familii a lui Rafael din Renașterea italiană. Portretul feminin din dreapta intrării în bibliotecă o înfățișează pe arhiducesa austriacă Elisabeta – sora împăratului Rudolf al II-lea. Portretul din stânga o reprezintă pe Sidonia Salmová, soția lui Hartmann din Liechtenstein. Căsnicia lor a durat 25 de ani, timp în care Sidonie a născut 24 de copii – motiv pentru care este înfățișată însărcinată în portret. Din păcate, doar 9 copii au trăit până la maturitate. Alături de Sidonia este înfățișată slujitorul ei credincios, care provenea din tribul african de pigmei, cunoscuți pentru statura lor mică.

15. Sala roșie

Tavanul cu grinzi de aici este din lemn de zada, lambriurile ambelor portaluri și peretii sunt din lemn de nuc. Stema din nișa ferestrei reprezintă părți ale stemei princiare a Liechtensteinului. Vulturul cu cap de pasăre este emblema Principatului Silezia, vulturul cu cap de fată reprezintă județul Rietberg din Frisia de Est. Acești vulturi pot fi văzuți și pe tapet, mobilier etc. Stemele policrome de pe tavan aparțin unor familii înrudite și prietenoase din Liechtenstein. În mobilierul camerei, observați mesele rotunde de aici, care au fost realizate ca copii exacte ale unui tabel gotic târziu din an 1506, realizată de cioplitorul Riemenschneider pentru

primăria din Würzburg. Ambele armuri de pe consolele dintre ferestre sunt din secolul al XVI-lea. O atenție specială merită așa-numita Armura lui Maximilian din prima jumătate a secolului al XVI-lea. Armura este acoperită în toate părțile, cu excepția plăcilor care protejează vițeei, cu mici fluturi, unde jocul de lumini și umbre a înlocuit decorul obișnuit. Pe șemineul din dreapta se află o statueta a faimosului minesengro din a doua jumătate a secolului al XIII-lea, Oldrich din Liechtenstein, îmbrăcat ca soldat roman, din cupru și oțel forjat. Picturile din cameră înfățișează cavaleri maltezi necunoscuți. Ușile de sticlă duceau la sera de palmieri, care a fost construită la castel în anii 1843–45 pe locul portocaliei baroc, după un proiect de Jiří Wingelmüller. Această oază de vegetație tropicală și subtropicală a fost considerată o minune a ingineriei la vremea ei. Structura metalică a serei a fost furnizată de compania fraților Klein din Sobotín din Moravia de Nord. Sera crește aproximativ 250 de specii și soiuri de plante tropicale și subtropicale.

16. Sala Albastră

Am intrat în sala albastră, care a servit drept sală de dans. Tavanul casetat local din lemn de tei cu dungi răsucite și decor delicat decupat într-o rețea de casete individuale în formă de romb, unde niciunul dintre motive nu se repetă, se numără printre cele mai frumoase tavane neogotice din Europa. Vazele de malachit verde din ambele ferestre au fost dăruite de țarul rus Alexandru generalului Ioan Iosif I al Liechtensteinului, pe care l-a vizitat de mai multe ori. Masa neogotică bogat decorată și scaunele fin sculptate de pe părțile laterale ale șemineului au fost proiectate de arhitectul Jiří Wingelmüller. Mobilierul de scaune complet tapițat aici a fost realizat de către tapițarul Lednice Rudolf Appel în anul 1888. În timpul reparației în 1978, a fost descoperită semnătura creatorului, realizată cu cuie de tapițerie: Părintele Rudolf Appel la Eisgrub pe 30 octombrie 1888. Micul dulap din colțul sălii este un prototip de dulap

pentru mâncare care a fost servit oaspeților la o sărbătoare acasă. Este bogat decorat cu sculpturi complicate, susținut cu țesături în culori heraldice și este o copie fidelă a pieselor de mobilier similare din Evul Mediu. Sculptura constructorului Lednicei neogotice, Alois II. din Liechtenstein, care se află pe dulap, a fost turnat în bronz. Oglinda de deasupra șemineului este realizată din marmură germană și este într-un cadru neogotic cu o turlă îndoită în stil gotic târziu și este venețiană. Pe părțile laterale ale holului vedem două naturi moarte de vânătoare ale pictorului de la curtea din Liechtenstein Franz Werner Tamm, care, la nevoie, ar putea fi iluminate de lămpi în colțurile camerei din sticlă venețiană spartă. Pe peretele din față atârna o scenă din mitologia greacă Perseus și Andromeda, pictată pe la mijlocul secolului al XIX-lea de pictorul german Hermann Schlösser.

Turul castelului se încheie în această sală. Ieșim pe terasa din grădină, de unde putem explora colțurile pitorești ale parcului. În castel propriu-zis, vă recomandăm să vizitați și celelalte circuite și sera de palmieri. O plimbare prin parcul castelului te duce la minaret, din ale carui galerii se vede o priveliște superbă asupra vastului peisaj al zonei Lednice-Valtice. De asemenea, vă recomandăm să vizitați ruinele romantice ale Castelului lui Ioan și să explorați alte părți ale zonei.

Vă mulțumim pentru vizită!



NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
LEDNICE



zameklednice



zameklednice



www.zamek-lednice.com